

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνεύουσας
Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καὶ γὼ ὁ
τάλας, δεδοικὼς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

«Κύριε, μετὰ συνεδρίου ματαιιότητος καὶ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω...»

Οἰκουμενικὴ ἐπίσκεψη στὸ Κίεβο τῆς Οὐκρανίας* Μία Ὁρθόδοξη ἀποτίμηση

† Μητροπολίτου Λαρίσης
καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντος

α. Οἰκουμενικὴ ἀλληλεγγύη καὶ ἀδελφoσύνη

Πρόσφατα, ἀπὸ 14 ἕως 17 Ἰου-
λίου 2026, πραγματοποιήθηκε «ἀπο-
στολὴ ἀλληλεγγύης» τοῦ «Παγ-
κοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν»
(ΠΣΕ) στὸ Κίεβο τῆς Οὐκρανίας.
Συμμετείχαν ὁ Γενικὸς Γραμματέ-
ας τοῦ ΠΣΕ Πάστορας Τζέρι Πίλεϊ
(Rev. Dr. Jerry Pillay), ὁ Πρόεδρος
τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΠΣΕ καὶ ἔτεροι, καθὼς καὶ ὁ Γε-
νικὸς Γραμματέας τῆς «Διασκέψεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλη-
σιῶν (CEC)». **Ἐπρόκειτο** δηλαδή γιὰ διευρυνμένη Οἰκουμενικὴ
ἀντιπροσωπία.

Ἐπίσης, συμμετεῖχε καὶ ὁ μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας καὶ
Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ, «ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος», σύμφωνα μὲ τὴν σχετικὴ Ἀνακοίνωση τῆς Μητρο-
πόλεως τοῦ στὴν Ἱστοσελίδα τῆς (αὐτούσια ἀναδημοσίευσή της
βλ. Parapolitika.gr, 20-07-2026), κατ' ἀκρίβειαν ὅμως μὲ τὴν ιδιότη-
τά του «ὡς μέλους τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΠΣΕ καὶ ὡς
ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιῶν τοῦ ΠΣΕ γιὰ Διεθνή
θέματα», σύμφωνα μὲ εἶδηση περὶ τούτου στὴν Ἱστοσελίδα
τοῦ ΠΣΕ τῆς 17-07-2026.

Σκοπὸς τῆς Οἰκουμενικῆς αὐτῆς ἐπισκέψεως ἦταν «ἡ ἔμπρακτῃ ἔκφραση τῆς ἀλληλεγγύης τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν πρὸς τὸν δοκιμαζόμενο οὐκρανικὸ λαό, ἡ ἐνημέρωση τῆς ἀντιπροσωπίας γιὰ τὶς συνέπειες τοῦ συνεχιζόμενου πολέμου, καθὼς καὶ ἡ ἐνίσχυση τῆς συνεργασίας μὲ τὶς Ἐκκλησίες καὶ τοὺς θεσμοὺς τῆς χώρας γιὰ τὴν προώθηση τῆς εἰρήνης, τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνθρωπιστικῆς διακονίας» (βλ. Parapolitika.gr, 20-07-2026).

Ἡ Οἰκουμενικὴ ἀντιπροσωπία συναντήθηκε τὴν 15/7 στὸ Κίεβο (στὴν Θεολογικὴ Ἀκαδημία) μὲ τὸν θεωρούμενο ὡς μητροπολίτη Κιέβου καὶ πάσης Οὐκρανίας κ. Ἐπιφάνιο, «ὕπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς Προέδρου τοῦ Πανουκρανικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καὶ Θρησκευτικῶν Ὁργανώσεων (UCCRO)» καὶ ἀντιπροσώπους τοῦ ἐν λόγῳ Οὐκρανικοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τὸν χῶρο τοῦ ἐτεροδόξου χριστιανισμοῦ καθὼς καὶ τῶν ἄλλων θρησκειῶν τῆς χώρας. **Κ**ατ' αὐτήν, ὁ κ. Ἐπιφάνιος ἐνημέρωσε τὰ μέλη τῆς Οἰκουμενικῆς ἀντιπροσωπίας γιὰ τὶς «τραγικὲς συνέπειες τῆς ρωσικῆς ἐπιθετικότητας» καὶ γιὰ τὶς «ἐκτεταμένες καταστροφὲς ναῶν καὶ θρησκευτικῶν κτιρίων». **Ἐ**πίσης, ἐξέφρασε εὐχαριστίες στὸ ΠΣΕ «γιὰ τὴν διαρκὴ συμπαράσταση καὶ τὴν σαφῆ ὑποστήριξή του πρὸς τὸν οὐκρανικὸ λαό. **Ἰ**διαίτερη ἀναφορὰ ἔγινε ἐπίσης καὶ στὴ συ-

μπλήρωση τριάντα ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἴδρυση τοῦ “Πανουκρανικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καὶ Θρησκευτικῶν Ὁργανώσεων (UCCRO)”, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ **πρότυπο διαχριστιανικῆς καὶ διαθρησκευτικῆς συνεργασίας**» (δ.π.).

Ὁ Μητροπολίτης κ. Γαβριὴλ μετέφερε... τὶς ἀδελφικὲς εὐχὲς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Ἱερωνύμου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐκφράζοντας παράλληλα τὴν εὐλικρινῆ ἀλληλεγγύη καὶ τὴ συμπαράσταση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν δοκιμαζόμενο οὐκρανικὸ λαό...» (δ.π.).

Ὡς πρὸς τὴν τοποθέτηση τοῦ ἐν λόγῳ ἐκπροσώπου ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ὁ ὁποῖος ἀποτελοῦσε τὴν θεωρούμενη «ὀρθόδοξη παρουσία» τῆς Οἰκουμενικῆς ἀντιπροσωπίας, προέβη σὲ μιὰ

πιό αποκαλυπτική δήλωση σὲ Οἰκουμενικὸ μέσο σχετικὰ μὲ τὸ ταξίδι στὴν Οὐκρανία, κατὰ τὴν προσφιλή τακτικὴ τῶν Οἰκουμενιστῶν νὰ προσαρμόζονται ἀνάλογα μὲ τὸ κοινὸ τους:

«Βιώσαμε μιὰ πολὺ βαθιὰ καὶ πνευματικὴ ἐμπειρία... Εἶδα τὴν ἀληθινὴ ἀδελφосὺνη (fellowship) τῶν ἐκκλησιῶν μας ὅχι στὴν θεωρία ἀλλὰ στὴν πράξη. Εἶμαι εὐγνώμων στὸν Θεὸ γιὰ τὴν ἐμπειρία αὐτὴ καὶ στὸν Γενικὸ Γραμματέα τοῦ ΠΣΕ γιὰ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ἐνδυνάμωσής μας στὴν ἀποστολὴ τοῦ Χριστοῦ γιὰ ἀγάπη, συμπάθεια καὶ κατανόηση» (βλ. WCC-News, 17-07-2026).

β. Διαθρησκειακὴ ἐκδήλωση μὲ Ἰουδαίους στὴν Ἀθήνα

Ἀνοίγοντας ἐδῶ μία παρένθεση, ἀναφερόμαστε σὲ πρόσφατη διαθρησκειακὴ παρουσία τοῦ ἐν λόγῳ προσώπου ἐν μέσαις Ἀθήναις, γιὰ νὰ διαφανεῖ καλύτερα ἡ εἰκόνα τοῦ συγχρόνου Οἰκουμενιστοῦ ἱεράρχου, ὁ ὁποῖος δύναται, ὡς ἔμπειρος, νὰ συμμετέχει σὲ σχετικὲς ἐκδηλώσεις καὶ τελετὲς **«πὺν ἐνώνουν φωνές, θρησκεῖες καὶ πολιτισμούς»!**

Συγκεκριμένα, ἡ Ἰσραηλιτικὴ Κοινότητα Ἀθηνῶν φιλοξένησε τὴν Κυριακὴ, 07-06-2026, **«τῇ** δεύτερῃ συνάντησιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ προγράμματος Polyverse –τῆς πρώτης διαθρησκευτικῆς χορωδίας στὴν Εὐρώπῃ πὺν ἐνώνει φωνές, θρη-

σκεῖες καὶ πολιτισμούς! Πρόκειται γιὰ μιὰ ἐξαιρετικὰ σημαντικὴ καὶ πρωτοπόρα πρωτοβουλία πὺν ἀποδεικνύει στὴν πράξη πὺς ἡ τέχνη μπορεῖ νὰ ὑπερβεῖ σύνορα καὶ δογματικὲς διαφορὰς, χτίζοντας οὐσιαστικὲς γέφυρες εἰρήνης στὴν Εὐρώπῃ...

Μέσα σὲ ἓνα κλίμα σεβασμοῦ καὶ ἀλληλοκατανόησης στὴ Συναγωγὴ Μπέθ Σαλώμ, ἐκπρόσωποι τῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων μοιράστηκαν λόγια-παρακαταθήκη» (ἀναφορὰ στὶς τοποθετήσεις τοῦ Προέδρου Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος Ἀθηνῶν, τοῦ μητρ. Νέας Ἰωνίας Γαβριήλ ὡς ἐκπροσώπου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τοῦ Ραββίνου Ἀθηνῶν, τῆς «αἰδεσιμότατης Πάστορα τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑνορίας» κλπ.).

Στις φωτογραφίες για τὸ γεγονός, διακρίνεται καὶ ὁ μητροπολίτης Γουϊνέας κ. Γεώργιος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας.

Ὁ Ραββῖνος Ἀθηνῶν τόνισε ὅτι «**ὁ διαθρησκευτικὸς διάλογος εἶναι καθήκον** γιὰ τὴν εὐημερία τῆς ἀνθρωπότητας στὴν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ. **Ἰσραηλίτες, Χριστιανοὶ καὶ Μουσουλμάνοι μποροῦν καὶ πρέπει νὰ συνεργασθοῦν.**»

«**Ξεχωριστὴ στιγμή ἀποτέλεσε ἡ πρώτη ἐκτέλεση στὴν Ἑλλάδα τοῦ πρωτότυπου ἔργου “Polyverse Echoes”, πὺν ἔπλεξε ἀριστοτεχνικὰ μελωδίες καὶ κείμενα ἀπὸ τὶς παραδόσεις τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Ἰσλάμ**» (βλ. Ἰστοσελίδα Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος Ἀθηνῶν, 12-06-2026: «Ἡ μουσικὴ ὡς γέφυρα διαλόγου, τέχνης καὶ συνύπαρξης»).

Κατανοοῦμε, ὅτι ἓνας μνημένος στὸ πολύχρωμο Οἰκουμενικὸ πᾶζλ τῆς ἐποχῆς μας, στὸ ὁποῖο μποροῦν νὰ συμπλέκονται τὰ πιὸ ἀνομοιογενῆ πράγματα ὄχι γιὰ κατὰ Θεὸν ἔνωση καὶ μεταστοιχείωση, ἀλλὰ γιὰ κατὰ κόσμον εὐημερία καὶ συνύπαρξη, δύναται νὰ φέρει εἰς πέρας ἀποστολές, ὅπως αὐτὴ τῆς Οὐκρανίας, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ειδικότητός του. **Ἔτσι –ὅπως φαίνεται– νοεῖται σήμερα ἡ περίφημη «ὁρθόδοξη μαρτυρία», ἡ ὁποία δὲν συνιστᾷ ἐν Χριστῷ ἀναγέννηση, ἀλλὰ συμβιβαστικὴ ἀλληλο-περιχώρηση σὲ Οἰκουμενιστικὴ προοπτικὴ!**

γ. Ἀποκαλυπτῆρια τοῦ «ΠΣΕ»

Ἐπανερχόμενοι στὴν συνάντηση στὸ Κίεβο τῆς 15/7, εἰσερχόμαστε στὸ **πιὸ ἀποκαλυπτικὸ σημεῖο** ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς καὶ θεολογικῆς πλευρᾶς: **Ὁ** παρὼν στὴν συνάντηση ἐκείνη μαζί καὶ μὲ τοὺς λοιποὺς ἐκπροσώπους τοῦ χριστιανικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ φάσματος Προκαθήμενος τῶν Οὐνιτῶν («Ἑλληνοκαθολικῶν») τῆς Οὐκρανίας Σβιατοσλάβ Σεβτσούκ, **κάλεσε ἐπίσημα τὸ ΠΣΕ νὰ συμπεριλάβει στοὺς κόλπους του τὴν Αὐτοκέφαλη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας ὑπὸ τὸν θεωρούμενο ὡς Κιέβου Ἐπιφάνιο!** (βλ. «Ρομφαία», 17-

07-2026: «Οὐνίτης Αρχιεπίσκοπος: Νὰ γίνεῖ μέλος τοῦ ΠΣΕ ἡ Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας»).

Ὁ Σεβτσούκ ὑποστήριξε, ὅτι αὐτὸ «ἀποτελεῖ ἓνα ἀναγκαῖο πρακτικὸ βῆμα ὑποστήριξης πρὸς τὴν χώρα», διότι «θὰ διασφαλίσῃ τὴ μόνιμη θε-

σμικὴ παρουσία τῆς οὐκρανικῆς φωνῆς στὴ διεθνῇ οἰκου-
μενικὴ κοινότητα, δίνοντας τὴ δυνατότητα νὰ ἀκούγεται ἡ
πραγματικότητα τῆς Οὐκρανίας χωρὶς μεσάζοντες». **Ἐξέφρα-**
σε ἐπίσης εὐγνωμοσύνη στὸ ΠΣΕ γιὰ τὴν ἀλληλεγγύη του,
στράφηκε κατὰ τῆς Μόσχας, διότι «ἐργαλειοποιεῖ τὴ θρη-
σκεία» καὶ «ξεκαθάρισε ὅτι στὴν ἐλεύθερη Οὐκρανία ἡ ἐλευ-
θερία τῆς συνείδησης προστατεύεται πλήρως, σὲ ἀντίθεση
μὲ τὰ κατεχόμενα ἐδάφη, ὅπου ἡ Ρωσία τὴν καταστέλλει συ-
στηματικά» (ὅ.π.).

Ἡ ἐκπληκτικὴ αὐτὴ εἶδηση, περὶ τῆς ὁποίας τίποτε ἀπο-
λύτως δὲν ἀναφέρει τὸ σχετικὸ ἔκτενές κείμενο τῆς Μη-
τροπόλεως Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας, δημιουργεῖ
εὐλογη ἀπορία: ἡ λεγόμενη Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Οὐ-
κρανίας δὲν θὰ μποροῦσε νὰ θέσῃ τὸ αἶτημά της αὐτὸ ἢ ἴδια
ἀπ' εὐθείας στὸ ΠΣΕ, σύμφωνα μὲ τὴν προβλεπόμενη διαδι-
κασία, παρὰ χρειαζόταν φερέφωνο, δηλ. τὴν βοήθεια καὶ πα-
ρέμβαση τῆς «Ἑλληνοκαθολικῆς» (Οὐνιτικῆς) «ἀδελφῆς» της;
Τὸ ἀκόμη πιὸ ἐκπληκτικὸ εἶναι, ὅτι οἱ Οὐνίτες τῆς Οὐκρανίας,
ὅπως καὶ κάθε ἄλλης γεωγραφικῆς περιοχῆς, ἐνῶ οἱ ἴδιοι ὡς
ἐξαρτώμενοι ἀπὸ τὸ Βατικανὸ δὲν εἶναι μέλη τοῦ ΠΣΕ, σύμ-
φωνα μὲ τὶς Παπικὲς ἀρχές, ἐν τούτοις ζητοῦν νὰ γίνουν μέλη
τοῦ ΠΣΕ οἱ Αὐτοκεφαλίστρες δηθὲν ὀρθόδοξοι τῆς χώρας τους!

Πόσο ἀντιφατικὸ καὶ ἀνακόλουθο εἶναι τοῦτο;

Ἴσως ὄχι καὶ τόσο, ἂν ἀναλογισθοῦμε ὅτι ἤδη ἀπὸ τὴν σύ-
στασή της, ὅπως αὐτὴ ἔγινε ἐκ μέρους τοῦ Φαναρίου τὸ 2019,
ἡ Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας ἔσπευσε ἀμέσως νὰ
ἀναπτύξῃ μὲ τοὺς «ἀδελφούς» της Οὐνίτες τῆς Οὐκρανίας
**«χάρτη πορείας γιὰ συνεργασία
καὶ συγκεκριμένη κατεύθυνση
πρὸς ἐνοποίηση»!** **Ἐν** αὐτὸ καὶ ἔκ-
τοτε κληρικοὶ ἀμφοτέρων φθά-
νουν ἀκόμη καὶ σὲ πλήρη συλ-
λειτουργία (!) σὲ διάφορες περι-

στάσεις καὶ εὐκαιρίες (βλ. τὸ ἀποκαλυπτικὸ βίντεο: «OCU καὶ OGCC: 7 βήματα πρὸς νέα οὐνία»). Ἄρα θεωροῦν προφανές, ὅτι συμβαδίζουν καὶ ὅτι ἀλληλο-εκφράζονται ταυτιζόμενοι! **Οἰκουμενισμὸς ἔμπρακτος, καὶ ἐξουνιτισμὸς βιούμενος...**

Στὸ σημεῖο ὅμως αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ προβοῦμε –δοθείσης εὐκαιρίας– στὰ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ τοῦ ΠΣΕ μέσα ἀπὸ τὰ γραφόμενα τῶν ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν ὑπερμάχων του!

Τὸ πλέον σοβαρὸ ἐρώτημα ποὺ γεννᾶται εἶναι: Ποιό εἶναι τέλος πάντων αὐτὸ τὸ περίφημο ΠΣΕ, στὸ ὁποῖο οἱ Οὐνίτες τῆς Οὐκρανίας ζητοῦν τὴν συμπερίληψη τῶν οὐνιτιζόντων Αὐτοκεφαλιστῶν τῆς Οὐκρανίας;

Ἕνας διεθνῆς Οἰκουμενικὸς φορέας γιὰ παρουσίαση καὶ ἐπίδωξη γεωπολιτικῶν στόχων καὶ σκοπῶν, ναί. Εἶναι πράγματι κάτι τέτοιο!

Οἱ ὑπέρμαχοί του ὅμως, ἂν καὶ παρουσιάζουν μιὰ ἰδεατὴ μορφή του, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία τους ἢ καλύτερα μὲ τὴν φαντασία τους, παραδέχονται ἀνοικτὰ, ὅτι ἐντὸς τοῦ ΠΣΕ καλλιεργεῖται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ λεγόμενη «Οἰκουμενικὴ θεολογία», ὅπου κυριαρχεῖ τὸ «Οἰκουμενικὸ πνεῦμα», καὶ ὅπου συγκροτεῖται ἡ λεγόμενη «Διεθνὴς τάξη» περὶ εἰρήνης, δικαιοσύνης, χριστιανικοῦ ἠθους, σεβασμοῦ τῆς κτίσεως κλπ. (βλ. π. Αὐγουστίνου Μπαϊραχτάρη, «Ἡ φύση τῆς συμμετοχῆς τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας στὸ ΠΣΕ – Μία ὀρθόδοξη ἱστορικὴ καὶ θεολογικὴ θεώρηση τῆς Οἰκουμενικῆς Κίνησης», στὸ περιοδ. «Θεολογία», 2/2015, σελ. 261).

Βάσει ποιῶν ἀρχῶν; Καὶ γιὰ ποιόν τελικὸ σκοπὸ; Μᾶς λέγουν, γιὰ ἐκκλησιαστικὴ ἐνότητα! Ὅμως, οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦν, ὅτι στὸ ΠΣΕ δὲν ἔχουν καταλήξει σὲ ἓνα κοινῶς ἀποδεκτὸ «σχῆμα συνύπαρξης-ἐνότητος»! (ὁ.π., σελ. 268-269). Στὴν πράξη, ἐπικρατεῖ καὶ μέσω τῶν ἐπισήμων κειμένων τοῦ ΠΣΕ ἀποδεικνύεται καθαρά, ὅτι ἡ βασικὴ Προτεσταντικὴ ἰδέα πὼς ἡ Ἐνότητα μεταξύ τους οὐσιαστικὰ ὑπάρχει/υφίσταται, καὶ αὐτὴ φανερώνεται καὶ γίνεται ὁρατὴ, μέσω τῆς κοινῆς τους συμμετοχῆς καὶ δράσης, εἶναι αὐτὴ ἡ ὁποία κυριαρχεῖ καὶ προβάλλεται!

Ἀλλὰ ποιό εἶναι τὸ πιὸ παράδοξο ὅπως καὶ παράλογο; Ὅτι οὐσιαστικὰ τὸ ΠΣΕ δὲν ἔχει σαφῶς διαμορφωμέ-

νη αντίληψη περί τοῦ «Μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας», περί τοῦ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ! Καὶ συναφῶς: ποιά εἶναι τὰ ὅρια τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ ποίος συμπεριλαμβάνεται σὲ αὐτήν! (ὁ.π., σελ. 275, 283). Αὐτὸ τὸ ἄλυτο μέχρι στιγμῆς θέμα τὸ ἀποκαλοῦν «τὸ ἐκκλησιολογικὸ ζήτημα» (ὁ.π., σελ. 289)!...

Ἐπίσης, ὑπάρχει πιστοποιημένα ἀπὸ δεκαετίες ἐπισήμανση, ὅτι παραμένει ἀσαφὲς καὶ ἀόριστο μέσῳ τῶν κειμένων τοῦ ΠΣΕ, ποίος τελικὰ εἶναι αὐτὸς ποὺ ὁμιλεῖ; Τὸ ἴδιο τὸ ΠΣΕ, τὸ ὁποῖο δῆθεν δὲν ἔχει ἐκκλησιολογικὴ ὑπόσταση; Οἱ «Ἐκκλησίες-Μέλη»; Κάποια ὑποτιθέμενη «Παγκόσμια Ἐκκλησία»; (ὁ.π., σελ. 279). Δηλαδή τελικά, ΠΟΙΟΝ ἐκφράζει τὸ ΠΣΕ; Ποίος ὁμιλεῖ μέσῳ αὐτοῦ; Ὁ Θεός; Κάτι τέτοιο θὰ ἦταν ὄχι ἀπλῶς ὑπερβολικό, ἀλλ' ἀκόμη καὶ βλάσφημο! Οἱ συγχυσμένοι καὶ διηρημένοι ἄνθρωποι; Αὐτὸ συμβαίνει, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ὄχι φορεὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, παρὰ τοῦ πνεύματος τῆς Βαβέλ, τῆς προφανοῦς συγχύσεως! Ἄν ὅμως δὲν ὁμιλεῖ ὁ Κύριος, ἀλλὰ κυριαρχεῖ ἡ Βαβέλ, μποροῦμε νὰ καταλάβουμε πολὺ καλά, ποίος πονηρὸς εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος κρύπτεται ὀπισθεν καὶ ἐξαπατᾷ τοὺς πάντες μὲ τὸ ΠΣΕῦδος του!

Γιὰ παράδειγμα, πενήντα ἀκριβῶς χρόνια μετὰ τὴν ἰδρυση τοῦ ΠΣΕ τὸ 1948 στὸ Ἀμστερνταμ τῆς Ὀλλανδίας, ἤτοι τὸ 1998, οἱ ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστὲς σὲ «Διορθόδοξη Διάσκεψη» στὴν Θεσσαλονίκη ἀποφάσισαν νὰ ἀπέχουν ἀπὸ πολλὰς δραστηριότητες τοῦ ΠΣΕ, ἐν ὧσι τῆς Ἡ' Γενικῆς Συνελεύσεώς του, μέχρι ΡΙΖΙΚΗΣ ΑΝΑΔΙΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ στὴν δομὴ του, ποὺ θὰ ἐπέτρεπε δῆθεν μιὰ πιὸ ἀποτελεσματικὴ ὀρθόδοξη συμμετοχὴ (ὁ.π., σελ. 279, ὑπόσημ. 67). Κατὰ πόσον συνέβη κάτι τέτοιο στὶς τρεῖς σχεδὸν δεκαετίες ποὺ πέρασαν ἔκτοτε, παραμένει μυστήριον, καθ' ὅτι ἐμφανῶς ΤΙΠΟΤΕ οὐσιαστικὸ δὲν ἐγένε ἐπ' αὐτοῦ! Ἄρα, παραδέχθηκαν καὶ παραδέχονται, ὅτι τὸ ΠΣΕ δὲν τοὺς ἐκφράζει, οὔτε τοὺς καλύπτει καὶ κάνουν ἀγῶνα γιὰ νὰ τὸ καταστήσουν κάπως «προσιτὸ» ὡς πρὸς τὴν συμμετοχὴ τους σὲ αὐτό! Χωρὶς ὅμως οὐσιαστικὰ νὰ πετυχαίνουν τίποτε τὸ σημαντικὸ ἐπ' αὐτοῦ! Μὰ τότε, γιατί τὸ ὑποστηρίζουν μετὰ μανίας καὶ μωροῦ ζήλου;

Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἀντιθέτως οἱ ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστὲς στὴν πνευματικὴ τυφλότητά τους, ὁμολογοῦν ὅτι • κάνουν «σεβαστὴ τὴν ἐκκλησιολογικὴ ἀκεραιότητα τῶν λοιπῶν μελῶν» (ὁ.π., σελ. 277), ἂν καὶ δὲν δέχονται τὴν πλήρη ἔννοια τοῦ ὅρου Ἐκκλησία γι' αὐτούς. • κινοῦνται «πρὸς

τὴν κατεύθυνση ἀναγνώρισης τῆς ἐκκλησιαστικῆς φύσεως τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν καὶ κοινοτήτων» (ὁ.π., σελ. 287), • ἀποδέχονται καὶ ἀναγνωρίζουν τὴν πραγματικότητα ὑπάρξεως πολλῶν Ἐκκλησιῶν ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ἀγνοηθοῦν (ὁ.π., σελ. 290), διότι οἱ διαιρέσεις καὶ οἱ διαχωρισμοὶ ἔγιναν ΕΝΤΟΣ τῆς μιᾶς Ἐκκλησίας (ὁ.π., σελ. 290), κι ἔτσι στὴν πραγματικότητα ὑφίσταται ἓνας «ἐκκλησιολογικὸς πλουραλισμός» (ὁ.π., σελ. 291). Ἀλλὰ καὶ ἡ Γ΄ Πανορθόδοξη Προσυνοδικὴ Διάσκεψη στὸ Σαμπεζὺ τῆς Γενεύης τὸ 1986, • εἶχε δεχθεῖ «τὴν ὄντολογικὴ ἀναγνώριση ὅλων τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν», ἥτοι Ρωμαιοκαθολικῆς, Παλαιοκαθολικῆς, Ἀγγλικανικῆς, Λουθηρανικῆς, Μεταρρυθισμένων, Ἀρχαίων Ανατολικῶν (ὁ.π., σελ. 297).

Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ θυμίσουμε, ὅτι τὸ 1975 ὁ τότε ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καὶ Μ. Βρετανίας Ἀθηναγόρας (Κοκκινάκης) ἐξέδωσε ἓνα ἐπίσημο κείμενο σὲ μορφὴ βιβλίου, δίγλωσσου (ἐλληνικὰ-ἀγγλικά) μὲ τίτλο: «Ὁμολογία Θυατείρων», στὸ ὁποῖο προτάσσεται ἡ ἐπαινετικὴ καὶ ἀνεπιφύλακτη ΕΓΚΡΙΣΗ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Σὲ αὐτό, βάσει τῆς «νέας διαθέσεως ποὺ ἐπικρατεῖ σήμερα μεταξύ τῶν Χριστιανῶν», ὅπως καὶ τῶν «σημείων τῶν καιρῶν», καθιερώνεται τὸ ΝΕΟ ΔΟΓΜΑ τῆς εὐαρεστήσεως τῶν καιρῶν μέσω τῆς φρικτῆς πλάνης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Διότι, θεωρεῖ ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει ὅρια, τὰ ὁποῖα ὅμως συνεχῶς ἐπεκτείνονται! Ἔχει θύρα, ἀλλὰ ὄχι τοίχους! Γι' αὐτὸ ἀναγνωρίζει ἐκκλησιαστικὴ ὑπόσταση καὶ χάρη σὲ ὅλους τοὺς αἵρετικούς, τοὺς ὁποίους ἐντάσσει στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ προτρέπει σὲ συμπροσευχὴ ὅπως καὶ σὲ μυστηριακὴ διακοινωνία μαζί τους! (βλ. ἡμέτερο ἔργο, Ὁ Ἅγιος Φιλάρετος τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς – Ἕνας σύγχρονος Ἀσκητὴς καὶ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης [1903-1985], Φυλὴ Ἀττικῆς 2015, σελ. 85 καὶ 199-209).

Ἄρα, αὐτὸ ποὺ συνοψίσθηκε ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου στὴν Ψευδο-σύνοδο τοῦ Κολυμβαρίου τῆς Κρήτης τὸ 2016 δὲν ἦταν κάτι ξαφνικὸ καὶ πρωτοφανές. Εἶχε διαμορφωθεῖ καὶ καλλιεργηθεῖ ἐδῶ καὶ δεκαετίες στὴν θολὴ καὶ φθοροποιὸ Οἰκουμενιστικὴ διαδικασία.

Οὐσιαστικά, αὐτὴ τὴν τραγικότητα διακονοῦν τὰ μέλη τοῦ ΠΣΕ καὶ σὲ αὐτὴν σπεύδουν νὰ εἰσέλθουν οἱ Οὐνιτίζοντες Αὐτοκέφαλοι Οὐκρανοί, κατόπιν προτάσεως τοῦ Οὐνίτου Προκαθημένου Σεβτσούκ, γιὰ νὰ ὑπηρετήσουν σὺν τοῖς ἄλλοις καλύτερα τὰ ἐθνικά τους συμφέροντα. Αὐτὸς εἶναι ὁ κύριος καὶ διακαὴς πόθος τους...

Ἄν ὅλα ὅσα ἀποκαλυπτικά ἀναφέρθηκαν ἀνωτέρω μετὰ πάσης συντομίας συνιστοῦν «Μαρτυρία Ὁρθοδοξίας» στὸν σύγχρονο κόσμο, ὅπως διατείνονται εὐκαίρως ἀκαίρως οἱ ἐξαπατητὲς Οἰκουμενιστὲς, τότε πράγματι οἱ λέξεις καὶ οἱ ὅροι ἔχουν χάσει τὸ νόημά τους. Εἶναι σαφὲς ὅτι οἱ Καινοτόμοι καὶ Οἰκουμενιστὲς δὲν ὑπηρετοῦν τὴν Ἀλήθεια καὶ τὴν Δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ παραμένουν ἐπίμονα στὴν πτώση τους ὡς «**ἀλλότριοι Θεοῦ**» (Ἀγ. Θεοδώρου Στουδίτου, Ἐπιστολὴ ΛΣΤ', PG 99, 1033), κείμενοι εἰς «χώραν μακράν».

Στὸ τέλος τοῦ Βιβλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀποκαλύψεως, μεταξὺ ἐκείνων οἱ ὅποιοι δὲν θὰ ἀξιωθοῦν νὰ εἰσέλθουν στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, στὰ ἀνέκφραστα κάλλη τοῦ θείου Παραδείσου, θὰ εἶναι «καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος» (22, 15)! **Σ**ὲ αὐτὴ τὴν κατηγορίᾳ ὑπάγεται ὄχι μόνον ὁποῖος λέγει ψέματα, ἀλλὰ ὁποῖος **ζεῖ καὶ κινεῖται μέσα στὸ ψεῦδος. «Ποιοῦν ψεῦδος» οἱ πάσης φύσεως αἰρετικοί, ὡς θύματα τοῦ πατρὸς τοῦ ψεύδους διαβόλου** (Ἰω. 8, 44). **Ὅ**πως καὶ ὅσοι δὲν τοὺς βοηθοῦν νὰ ἐπανέλθουν στὴν Ἀλήθεια, ἀλλὰ τοὺς ἐπαναπαύουν **στὸ ψεῦδος τῆς ἀπάτης τους. Γι'** αὐτὸ καὶ οἱ Οἰκουμενιστὲς ἐπιτελοῦν δυστυχῶς τὸ ἔργο τοῦ πονηροῦ στὴν ὑπηρεσία τοῦ ψεύδους τῆς ἀπωλείας!...

δ. Ὑπάρχει στὴν Οὐκρανία θρησκευτικὴ ἐλευθερία;

Ὅμως, ἔχουμε καὶ ἄλλο μεγάλο καὶ σοβαρὸ ζήτημα, στὸ ὁποῖο εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναφερθοῦμε.

Ἡ Οἰκουμενικὴ ἀποστολὴ τοῦ ΠΣΕ στὸ Κίεβο συναντήθηκε μὲ τὸν Ἐπικεφαλὴς τῆς Κρατικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Οὐκρανίας «γιὰ τὴν Ἐθνοπολιτικὴ καὶ τὴν Ἐλευθερίᾳ τῆς Συνειδήσεως (DESS)» κ. Βίκτωρα Γελένσκι καὶ τὴν Ἀναπληρώτρια Ἐπικεφαλὴς τοῦ Γραφείου τοῦ Προέδρου τῆς Οὐκρανίας Βλαδ. Ζελένσκι καὶ Ὁλένα Κοβάλσκα, ὅπου καὶ ἔλαβε τὴν διαβεβαίωση «**γιὰ προστασία τῆς συνταγ-**

ματικῆς τάξεως καὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας» στὴν Οὐκρανία! (βλ. Parapolitika.gr, 20-07-2026).

Εἶναι ὄντως ἔτσι; Κανεῖς ἄραγε ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἔχει πληροφορηθεῖ γιὰ τὴν εὐρέως γνωστὴ καὶ ἀποδεικνυόμενη ἀπὸ ἀδιάψευστες μαρτυρίες διωκτικὴ μανία τῆς κυβερνήσεως τῆς Οὐκρανίας ἐναντίον τῆς Οὐκρανικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπὸ τὸν Μητρ. Κιέβου Ὀνούφριο, ἡ ὁποία ἐδῶ καὶ ἔτη ἀσκεῖται συστηματικά;

Ἡ Οἰκουμενικὴ ἀντιπροσωπία θέλησε νὰ φανεῖ, ὅτι ἄκουσε καὶ αὐτὴ τὴν πλευρά, γι' αὐτὸ καὶ εἶχε συνάντηση καὶ μὲ ἐκπροσώπους τῆς γιὰ ἐνημέρωση περὶ τῶν ἐπιπτώσεων τοῦ πολέμου, καὶ –ὅπως γράφεται «ἀριστοτεχνικά» ἀπὸ τὴν Μητρόπολη Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας: «καθὼς καὶ γιὰ τὶς δυσκολίες καὶ πιέσεις πὺν ἀντιμετωπίζει ἡ Ἐκκλησία στὸ σημερινὸ ἰδιαίτερα σύνθετο περιβάλλον. Παράλληλα, παρουσιάσθηκαν οἱ θέσεις τῆς Ἐκκλησίας σχετικὰ μὲ τὴν πλήρη ἀποκοπὴ κάθε διοικητικῆς ἐξάρτησης ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας, καθὼς καὶ ἡ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτου κ. Ὀνούφριου νὰ ἀποχωρήσει ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Οἱ συναντήσεις τῆς [Οἰκουμενικῆς] ἀντιπροσωπίας καὶ μὲ τὶς δύο μεγάλες ὁρθόδοξες ἐκκλησιαστικὲς κοινότητες τῆς Οὐκρανίας, καταδεικνύει τὸν σταθερὸ προσανατολισμὸ τοῦ ΠΣΕ νὰ διατηρεῖ ἀνοικτοὺς διαύλους ἐπικοινωνίας μὲ ὅλες τὶς πλευρές, ὑπηρετῶντας τὸν διάλογο, τὴν καταλλαγὴ καὶ τὴν εἰρήνη...»** (βλ. Parapolitika.gr, 20-07-2026).**

Πραγματικά, μὲ αὐτὰ τὰ γενικόλογα πὺν δὲν ὑπείσρχονται οὔτε κἂν σὲ ἀπλὴ –ἔστω καὶ ἔμμεση– ἀναφορὰ στὸν διωγμὸ πὺν ἀντιμετωπίζει ἡ Οὐκρανικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀπὸ τὸ καθεστῶς Ζελένσκι γιὰ τὴν ἀνυποχώρητη στάση τῆς ἐναντι τῆς Φαναριωτικῆς Αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας, πιστεύει τὸ ΠΣΕ καὶ ὁ κ. Γαβριήλ ὅτι παρουσιάζουν καὶ ὑπηρετοῦν τὴν ἀλήθεια; Κάθε ἄλλο!

Γι' αὐτὸ καὶ πολὺ ὀρθὰ ἐγράφησαν τὰ ἐξῆς ἀπὸ προσεκτικὸ καὶ δίκαιο ἀναλυτὴ: Τὸ ΠΣΕ πὺν ὑποτίθεται ὅτι ἄκουσε καὶ τὶς δύο πλευρές, «λειτούργησε ὡς πραγματικὸς μεσολαβητὴς ἢ ὡς θεσμικὸς ἐπικυρωτὴς τῆς κυρίαρχης πλευρᾶς;». Φυσικά, τὸ δεῦτερο!

«Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἀκούσεις τὸν διωκόμενο. Ὅφείλεις νὰ ἐρευνήσεις ὅσα καταγγέλλει καὶ νὰ ὑπερασπιστεῖς δημόσια τὰ δικαιώματά του. Διαφορετικά, ἡ “ἰσόρροπη ἀκρό-

αση” γίνεται διαδικαστικό άλλοθι για ένα ήδη προειλημμένο πολιτικό συμπέρασμα... [Τὸ ΠΣΕ] μπορεῖ νὰ μιλά γιὰ συμφιλίωση χωρὶς νὰ δημοσιοποιεῖ οὔτε μία καταγγελία τῆς διωκόμενης κοινότητας; **Νὰ υπερασπίζεται τὴ θρησκευτικὴ ἐλευθερία, ἀρκοῦμενο στὴ διαβεβαίωση ἐκείνων ποὺ κατηγοροῦνται ὅτι τὴν περιορίζουν;** **Νὰ καταδικάζει –ὀρθῶς– τὴν ἐργαλειοποίηση τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴ Μόσχα, ἀλλὰ νὰ παραβλέπει τὴν ἐργαλειοποίηση τῆς θρησκείας ἀπὸ τὸ Κίεβο;** **Ἡ χριστιανικὴ ἀλήθεια δὲν μεταβάλλεται ἀνάλογα μὲ τὴ γεωπολιτικὴ πλευρὰ ποὺ παραβιάζει τὰ δικαιώματα τῶν πιστῶν»** (βλ. Γεώργιος Ἀποστολάκης, Ὅταν ἡ «οἰκουμενικὴ» ἀποστολὴ γίνεται γεωπολιτικὴ ἀντιπροσωπεΐα, «Ἡ Ἐπόμενη Μέρα», 18-07-2026).

Ὅσο δὲ γιὰ τὴν στάση τοῦ Ν. Ἰωνίας κ. Γαβριήλ, περὶ τῆς ὁποίας ἀναρωτιέται ὁ ἀναλυτὴς, τὴν ἀπάντηση δίνει ὁ ἴδιος μὲ τὴν φράση «ἀποδέχθηκε χωρὶς δημόσια διαφοροποίηση τὸ τελικὸ συμπέρασμα», ὅτι δηλαδὴ ὑπάρχει δῆθεν στὴν Οὐκράνία μὲ τὴ νέα νομοθεσία τῆς «σεβασμὸς στὴν θρησκευτικὴ ἐλευθερία καὶ συνειδήση» σύμφωνα μὲ τὴν διαβεβαίωση τῶν κρατούντων, κάτι τὸ ὁποῖο προφανῶς ἀποδέχεται ἡ Καινοτόμος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἐφ’ ὅσον στὸ θέμα αὐτὸ ταυτίζεται μὲ τὴν γραμμὴ τοῦ Φαναρίου, ἀσχέτως κάποιων μεμονωμένων προσωπικῶν διαφοροποιήσεων.

Τὸ τελικὸ συμπέρασμα τοῦ ἐν λόγω ἀναλυτοῦ εἶναι σαφές: «Τὸ ΠΣΕ πρόβαλε ἀναλυτικὰ τὶς κρατικὲς [οὐκρανικὲς] θέσεις καὶ τὴ συνάντησεν μὲ τὸν Ἐπιφάνιο, ἀλλὰ ἄφησε σχεδὸν ἀόρατη τὴ μαρτυρία τῆς ἄλλης πλευρᾶς. Καταδίκασε τὸν ρωσικὸ πόλεμο, ὅχι ὅμως μὲ ἀνάλογη σαφήνεια τὸν ἐσωτερικὸ ἐκκλησιαστικὸ καταναγκασμὸ. Αὕτῃ δὲν εἶναι ἰσοτιμὴ μέριμνα· εἶναι ἐπιλεκτικὴ εὐαισθησία» (ὁ.π.).

Ὅμως, πῶς ἀλλιῶς θὰ μποροῦσε νὰ γίνε; Ἀφοῦ τὸ ΠΣΕ ἐκφράζει τὶς κύριες τάσεις τοῦ συγχρόνου Δυτικοῦ ἀφηγήματος, τί ἄλλο ἀνεμένετο νὰ πράξει; Ὁ δὲ ρόλος τῆς Καινοτόμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν καταφανῆ αὐτὴ συμπαιγνία εἶναι ἐπίσης νὰ ὑπηρετεῖ τὰ συμφέροντα δυνάμεων τοῦ κόσμου τούτου, καὶ ὄχι τὴν Ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας οὔτε τὸ δίκαιο τῶν ἀδικουμένων καὶ διωκομένων, μέσῳ μάλιστα τοῦ ΠΣΕ διὰ τοῦ Ν. Ἰωνίας Γαβριήλ, ὥσάν νὰ μὴ δύναται νὰ δράσει εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀνεξάρτητα, ἀφ’

έαντῆς, καὶ ὄχι σὲ σχέση καὶ ἐξάρτη-
ση μὲ τὸ ΠΣΕ!

* * *

Τὸ ἀμέσως ἐπόμενο διάστημα
ἀπὸ τὴν Οἰκουμενικὴ αὐτὴ ἐπίσκε-
ψη στὸ Κίεβο ὑπῆρξε καταγιγισμὸς

γεγονότων, τὰ ὅποια διέψευσαν καὶ διαψεύδουν συνεχῶς
τὰ περὶ «θρησκευτικῆς ἐλευθερίας» στὴν Οὐκρανία· καὶ
ἐπιβεβαίωσαν περὶτρανα ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου περὶ τῆς
ὀδυνηρῆς ἀληθείας ὅτι ὁ διωγμὸς φθάνει μέχρι θανατώσεων
καὶ τραυματισμῶν! **Ἔ**χουμε προφανῶς Νέους Μάρτυρες, ἀλλὰ
ἀλίμονο σὲ ὅσους συνεργοῦν καὶ καλύπτουν τοὺς δημίους!

• **Παραθέτουμε** ἀπόσπασμα συνεν-
τεύξεως κατ' αὐτὰς τοῦ Μητρ. Τσερκάσι
Θεοδοσίου, ὁ ὁποῖος συγκαταλέγεται σὲ
αὐτοὺς ποὺ ὑπέστησαν διωγμὸ καὶ κατα-
τρεγμὸ μὲ κίνδυνο ἀπωλείας καὶ αὐτῆς
τῆς ζωῆς τους, ὥστε νὰ κατανοήσουμε τί ἀκριβῶς συμβαίνει
καὶ πόση εὐθύνη ἔχουν ὅσοι εἴτε ἀποκρύπτουν τὴν πραγματικὴ
ἀλήθεια, εἴτε σκοπίμως τὴν παραποιοῦν:

«**Ἡ κατάσταση τῆς Οὐκρανικῆς Ὁρ-
θοδόξου Ἐκκλησίας** σήμερα εἶναι ἡ δυ-
σκολότερη στὴ νεότερη ἱστορία της. **Εἴ-**
μαστε μάρτυρες μιᾶς πρωτοφανοῦς συν-
δυαστικῆς ἄσκησης νομοθετικῆς, δικα-
στικῆς, διοικητικῆς, φυσικῆς καὶ ἠθικῆς
πίεσης στὴν Ἐκκλησία καὶ τοὺς πιστοὺς
της. **Σήμερα** στὴν Οὐκρανία ἔχουν σχη-
ματισθεῖ ποινικὲς δικογραφίες ἐναντίον
μιᾶς σειρᾶς ἀρχιερέων, ιερέων καὶ λαϊκῶν τῆς Ἐκκλησίας
μας... **Ἐπίσης**, γινόμαστε μάρτυρες προσπαθειῶν ἀφαίρε-
σης τῆς νομικῆς ὑπόστασης τῆς Οὐκρανικῆς Ὁρθόδοξης
Ἐκκλησίας... **Σὲ** τοπικὸ ἐπίπεδο ἡ κατάσταση εἶναι ἐξίσου
ἀνησυχητικὴ. **Σὲ** ὅλη τὴ χώρα σημειώνονται καταλήψεις
Καθεδρικῶν ναῶν, ἐνοριῶν καὶ μοναστηριῶν. **Πιστοὶ** τῆς
Ἐκκλησίας μας ξυλοκοποῦνται καὶ ἐκφοβίζονται. **Ἡλικι-**
ωμένοι, γυναῖκες καὶ ἱερεῖς ὑφίστανται σοβαροὺς τραυμα-
τισμούς... **Οἱ** πολιτικοὶ καὶ τὰ ΜΜΕ στὴν Οὐκρανία ἔχουν
πυροδοτήσει σὲ τέτοιο βαθμὸ τὸ μῖσος στὴν κοινωνία τῶν
πολιτῶν κατὰ τῆς Οὐκρανικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας,

ὥστε τὸ νὰ εἶσαι ἀπλῶς μέλος της, καὶ πολὺ περισσότερο κληρικὸς ἢ μοναχός, εἶναι πλέον ἐπικίνδυνο γιὰ τὴ ζωὴ σου. **Π**ρόσφατο παράδειγμα ἀποτελεῖ ἡ ἄγρια δολοφονία τοῦ μοναχοῦ Βαρσανουφίου μέρα μεσημέρι, μέσα στὴν ἴδια τὴ Λαύρα τοῦ Σβιατογκόρσκ. **Ο**μάδα ἀτόμων μὲ στρατιωτικὴ ἐξάρτηση παραμόρφωσαν τὸ πρόσωπο τοῦ μοναχοῦ μὲ μαχαίρι καὶ στὴ συνέχεια τὸν πυροβόλησαν στὸ κεφάλι. **Τ**αυτόχρονα, τραυμάτισαν μὲ μαχαίρι δύο ἄλλους ἐγκαταβιώνοντες τῆς Λαύρας, τὸν μοναχὸ Γεώργιο καὶ τὸν δόκιμο Ἀνδρέα, καὶ τοὺς πέταξαν σὲ μιὰ χαράδρα, νομίζοντας ὅτι ἦταν νεκροί... **Σ**υνοψίζοντας τὰ παραπάνω, μπορεῖ κανεὶς χωρὶς ὑπερβολὴ νὰ πεῖ, ὅτι εἰς βάρος τῆς μεγαλύτερης θρησκευτικῆς ὁμολογίας τῆς Οὐκρανίας συντελεῖται σήμερα μιὰ σχεδιασμένη καὶ σκληρὴ πράξη ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ... **Σ**τὴν Οὐκρανία συντελεῖται αὐτὴ τὴ στιγμή μιὰ πραγματικὴ γενοκτονία ἑκατομμυρίων πιστῶν τῆς Οὐκρανικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. **Β**ρισκόμενος κανεὶς στὴν Οὐκρανία, μόνο ἓνας τυφλὸς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ δεῖ αὐτὸ καὶ μόνο ἓνας ἀχρεῖος μπορεῖ νὰ τὸ ἀρνηθεῖ! (βλ. «Ρομφαία», 07-09-2026).

Υποκλινόμεθα ἐνώπιον τῶν διωκομένων πιστῶν τῆς Οὐκρανίας, καὶ ἀποστρεφόμεθα τοὺς τυφλοὺς καὶ ἀχρεῖους τῆς Οἰκουμενιστικῆς ἀντιπροσωπίας τοῦ ΠΣΕ στὸ Κίεβο, οἱ ὅποιοι προτίμησαν νὰ ἀντιπαρέλθουν τὸν αἰμόφυρτο, μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν ἀλλότρια συμφέροντα γεωπολιτικῶν ὑπολογισμῶν. **Ἡ** οἰκτρὴ κατάπτωσή τους μόνον σχέση μὲ τὸν Χριστιανισμό δὲν ἔχει!...

ε. *Επιλογικά*

Ο σύγχρονος ἀλλοτριωμένος τρόπος σκέψεως τοῦ κόσμου τούτου, τοῦ μακρὰν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ εὕρισκομένου, εἶναι συμφεροντολογικὸς καὶ καθαρὰ ἐγκοσμοκρατικὸς.

Ο τρόπος σκέψεως τῶν διαφόρων θρησκειῶν μπορεῖ νὰ φαίνεται, ὅτι χρωματίζεται ἀπὸ κάποια δόση «πνευματικότητας», ἀλλὰ στερημένος τῆς Ἐννπόστατης Ἀλήθειας τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἀνθρωποπαγὴς καὶ ἀλύτρωτος.

Ο τρόπος σκέψεως καὶ δράσεως τῶν ἑτεροδόξων χριστιανῶν, πὺν κυριαρχεῖ στοὺς Οἰκουμενικοὺς Ὁργανισμοὺς, ὅπως τὸ ΠΣΕ, φαίνεται νὰ ἐμπνέεται σὲ μικρὸ ἢ σὲ μεγάλο βαθμὸ ἀπὸ τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο, ἀλλὰ κινεῖται καὶ πάλι ἐντὸς ἀνθρωποκεντρικοῦ ἄξονα, διότι λείπει ἡ καθολικότητα τῆς

Ἀληθείας, ὁ πλήρης Χριστός. **Κ**υριαρχεῖ ὁ ἀλύτρωτος οὐμανισμός σὲ ὅλες τὶς ἐκφράσεις καὶ ἀπολήξεις του.

Ὅταν δὲ οἱ λεγόμενοι Ὁρθόδοξοι τῆς σήμερον, ἀντὶ νὰ δράσουν ὡς «φῶς» καὶ «ἄλας» στὸν κόσμον τοῦτο τῆς ὁδύνης καὶ ἀδικίας, **συντάσσονται** γιὰ νὰ «δυναμώσει» δηθὲν ἡ φωνὴ καὶ ἡ μαρτυρία τους **μὲ τὸν συνασπισμὸ τῶν ἑτεροδόξων/κακοδόξων**, τότε μπορεῖ μὲν νὰ φαίνεται ὅτι προσπορίζονται κάποια κατὰ κόσμον ὀφέλη, ὅμως στὴν οὐσία ἔχουν ἀπωλέσει τὴν Προφητικὴ καὶ Ἀποκαλυπτικὴ δύναμη τῆς ἀποστολῆς τους ὑπὲρ τῆς Ἀληθείας καὶ τοῦ Δικαίου. **Ὁ** συσχηματισμὸς αὐτὸς δὲν εἶναι θεάρεστος καὶ δὲν ἐπιφέρει ἀγαθὰ ἀποτελέσματα στὴν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων οὔτε τῆς Οὐκρανίας οὔτε ἄλλης περιοχῆς τοῦ κόσμου τούτου.

Ἡ εὐαρέστηση τοῦ Κυρίου ἐν ἀληθείᾳ μὲ κάθε κόστος καὶ ἡ προφύλαξη ἀπὸ τὸν συνασπισμὸ τῶν παρανομούντων εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη στάση πού σῶζει καὶ ἐφελκύει τὸ θεῖον Ἔλεος προσωπικὰ καὶ συνολικά. **Αὐτὸ** εἶναι πού διακηρύσσει ὁ θεῖος λόγος καὶ πού πρέπει νὰ ἔχουμε πάντοτε ἐνώπιόν μας, ὥστε νὰ μὴ περιπίπτουμε σὲ ἀνεπίτρεπτα λάθη, ἀλλὰ νὰ ἐπιτελοῦμε τὴν ὅποια ταπεινὴ διακονία καὶ ἀποστολή μας θεάρεστα καὶ φιλάδελφα:

«**Τὸ** ἔλεός σου Κύριε κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσελθῶ· ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω» (Ψαλμ. 25, 3-5).

«**Κύριος** κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστῆς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστὶ. σῶσον τὸν λαόν σου καὶ ποιμανὸν αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος» (Ψαλμ. 27, 8-9).

Ἀμήν!

Λάρισα, 26-08/08-09-2026

(*) Βλ. <https://imlp.gr/2026/09/08/> • Ἐπιμέλ. ἡμετ.